

Preek n.a.v. Matteus 27:62-28:15 *Het teken van Jona* Hattem-Noord, Pasen 2010

Volk van God, geliefde gemeente van de uit de dood opgewekte Jezus Christus,

J/m, jullie kennen dat verhaal van Jona wel he?! We hebben er net nog een lied over gezongen. Wat moest Jona van de Here God doen? → Naar Nineve, om tegen de mensen te zeggen dat God hen zou straffen voor hun goddeloosheid (ze doen alsof God niet bestaat).

En ging Jona? → Nee, daar had hij helemaal geen zin in, hij vond het juist prima dat God de mensen van Nineve strafte.

En daarom vluchtte Jona op een schip. Maar dat schip kwam in een heel erge storm terecht. De bemanning gooiden Jona overboord. Verdronk Jona toen? Nee, er kwam een grote vis, misschien wel een soort walvis, en die slokte Jona op.

En drie dagen later spugde de vis Jona op de wal uit.

Daarna ging Jona toch naar Nineve, en de mensen kregen spijt van hun zonde en gingen in God geloven.

Nu is het vandaag paasfeest. En jullie weten wel wat dat betekent: de Here Jezus is opgestaan! Op Goede vrijdag is Hij gekruisigd, gestorven en begraven. Vreselijk was dat. En de mensen die veel van Hem hielden -zijn moeder Maria, zijn vrienden en vriendinnen- waren er helemaal kapot van. Ze dachten dat Jezus dood was en ook voor altijd dood zou blijven.

Je begrijpt wel: dat maakt je heel erg verdrietig, als er iemand gestorven is van wie je heel veel houdt. En ze begrepen er ook niets van, want ze hadden echt geloofd dat Jezus de Messias was, de Redder van de wereld. En nu lag Hij in het graf...

Maar wat een wonder: de Here Jezus is opgestaan! Hij is weer levend geworden.

Wat Jezus Zelf bij een aantal mensen had gedaan (denk maar aan het dochtertje van Jairus, de jongen van Nain, zijn eigen vriend Lazarus), dat deed God de Vader nu bij Hem: opwekken uit de dood en weer levend maken. Zo machtig is God!

Maar wat heeft de opstanding van de Here Jezus nu met Jona te maken?

We hebben net in de bijbel een stukje gelezen over de Farizeeërs en de Schriftgeleerden, die van de Here Jezus wel eens een teken, een bewijs willen hebben waarom Hij meent als Leraar te kunnen optreden. En dan zegt de Here Jezus dat Hij daar geen bewijs/teken van zal geven behalve dat van Jona. „*Want zoals Jona 3 dagen en 3 nachten in de buik van een grote vis zat, zo zal de Mensenzoon 3 dagen en 3 nachten in het binnenste van de aarde verblijven.*”

→ Jezus vergelijkt zichzelf dus met Jona, want Hij is die Mensenzoon.

En weet je wat nu zo apart is? Dat de Schriftgeleerden en Farizeeërs zich die woorden van Jezus later herinneren. Kijk maar.

Op zaterdag, de dag nadat ze Jezus gekruisigd hebben, komen ze allemaal weer bij elkaar.

De zaterdag is de sabbatdag, de dag waarop er gerust mocht worden van het dagelijkse werk. Maar blijkbaar knaagt er iets bij de Farizeeërs en Schriftgeleerden. Ze hebben na de uitschakeling van Jezus nog geen rust gevonden. En daarom offeren ze er hun rustdag voor op om nog een keer naar de heiden Pilatus te gaan om e.e.a. te regelen.

Dat zegt wel wat! Want de sabbat was voor hen echt een heilige dag. En zeker een dag om je niet te verontreinigen door contact met een heiden. Dus de noodzaak moet wel erg hoog zijn!

Er is de herinnering dat er iets was met *3 – 3 dagen, na 3 dagen...* Het teken van Jona!

Na 3 dagen opgewekt. Het kán natuurlijk niet, maar stel je voor dat het waar zou zijn....

Of dat de vrienden van Jezus dat willen gebruiken om een verhaal de wereld in te helpen dat hun Heer zou zijn opgestaan.... Dat moet koste wat kost voorkomen worden.

En daarom vergeten de geleerde leiders even hun eigen strenge sabbatsregels en haasten ze zich naar het paleis van de stadhouder. Ze willen een wacht bij het graf.

En Pilatus, die onrust en opstand maar wat graag wil voorkomen, geeft ze hun zin: *U kunt bewaking krijgen. Ga nu en regel het zo goed als u kunt.*

En zo wordt het gesloten graf nauwkeurig bewaakt, en op de grote rolsteen voor de opening van het graf komt een zegel, zodat niemand het ongemerkt kan open maken. **Want je moet natuurlijk wel zeker weten dat er na drie dagen niet iets bijzonders gebeurt!**

Toch wel opvallend - dat de *vrienden* van Jezus in hun verdriet en smart het vergeten zijn, terwijl zijn *vijanden* het zich herinneren: *na 3 dagen....*

Drie dagen. Zoals Jona 3 dagen en nachten in de buik van de vis zat, zo zal de Here Jezus 3 dagen en nachten in het hart van de aarde zijn.

Dat zeggen we nou wel, maar klopt het ook? Tel eens mee: de Here stierf en werd begraven op vrijdag. Van vrijdag op zaterdag lag Hij in het graf.

Op zondagmorgen is Hij levend gemaakt. Dus ook in de nacht van zaterdag op zondag lag Hij nog in het graf. Dat zijn samen *twee* nachten, geen drie! Hoe zit dat?

Om hier antwoord op te geven moet je je afvragen of de vergelijking Jona – Jezus slaat op het *gestorven* zijn. Jona was immers niet gestorven. Hij was wel *uitgeschakeld*: in de buik van vis zat hij geïsoleerd en gevangen. Dat is de vergelijking: zo zal Jezus ook 3 dagen en nachten uitgeschakeld zijn. Dat begint dus al in de nacht waarin Hij verraden werd en overgeleverd aan de mensen, werd verhoord en vernederd (de nacht van donderdag op vrijdag). De blokkade van zijn optreden begon in de nacht van de arrestatie en eindigde op de morgen van de opstanding. En dat zijn dus wel 3 nachten!

Het teken van Jona. Want echt, na drie dagen gebeurt het!

De sabbat is afgelopen. Maria van Magdala en de andere Maria hebben wél de rustdag in acht genomen. Hoe hun hart ook brandde, hoe graag ze ook naar het graf wilden, ze wachten gelovig tot die zondagmorgen. Maar in alle vroegte zijn ze er dan ook te vinden.

Voelen ze de beving als de hemel de aarde raakt? Zien ze de bliksemende engel neerdalen? We weten het niet. Wie het wel voelen en zien zijn de bewakers van het graf. Is dat misschien de reden dat ze hier geplaatst zijn? Is dat Gods rechte slag met de kromme stok van de Farizeeërs? Dat juist degene die *menselijk* ingrijpen moesten voorkomen, getuigen zijn van *goddelijk* ingrijpen?

De soldaten ervaren het hemelse gebeuren en het vervult hen met ontzag. Je kunt je wel voorstellen dat de schrik hen om het hart slaat. Dat ze als aan de grond genageld blijven staan. Dat ze vreselijk bang zijn en worden als doden.

→Ja, wie is hier eigenlijk de dode in het verhaal!?

Een engel zegt later tegen de beide Maria's dat zij, in tegenstelling tot de bewakers, niet bang moeten zijn. Ze zoeken Jezus, de gekruisigde. Maar Hij is hier niet meer want Hij is opgewekt, zoals Hij dat van tevoren ook had aangekondigd. En de engel nodigt hen uit het graf te bekijken – kom, zie maar: hier heeft Hij gelegen!

Wat moet dat bijzonder zijn geweest voor die beide vrouwen. Hun Heer opgestaan? Is Hij dan niet dood meer? Leeft Hij weer? Dat is toch te heerlijk om waar te zijn! Onvoorstelbaar!

Zo maakt *Pasen* prachtig duidelijk wat de consequentie is van *Goede vrijdag*: **de dood is teniet gedaan!** Dankzij Jezus kruisoffer heeft de dood geen macht meer. Is de machthebber van de dood van zijn troon gestoten. Heeft de duivel geen zeggenschap meer. Dat is feest!

Nu mogen ook wij hem de deur wijzen, als hij er weer aankomt met zijn aanklachten.

Als de duivel je in het oor fluistert dat jij niet genoeg doet, dat jij tekort schiet, dat jij het niet waard bent, dat jij beter je best moet doen omdat God anders niet van je houdt en voor je zorgt.

Wijs hem maar de deur: ga weg, satan! Want ik *hoef* het ook niet te doen! *Jezus* heeft het voor mij gedaan! *Hij* heeft volledig voor al mijn schuld betaald! Je bent uitgespeeld, duivel!

De dood is teniet gedaan! Dat betekent dat er leven is, toekomst, hoop voor mensen zoals u en ik, voor iedereen die gelooft dat de gekruisigde Christus de opgestane Heer is! En die blijde boodschap moet de wereld in. En daarom krijgen de beide vrouwen opdracht snel naar de andere leerlingen te gaan om hen te vertellen dat Jezus is opgewekt uit de dood. Als wachtwoord krijgen ze het bericht mee dat ze de opgestane Heer in Galilea zullen zien. Waarom is dat een wachtwoord? Omdat Jezus vlak voor zijn gevangenneming tegen zijn leerlingen had gezegd: *Nadat Ik uit de dood ben opgewekt, zal Ik jullie voorgaan naar Galilea...* (26:32) Hopelijk zullen ze zich dát wel herinneren! Haastig gaan de vrouwen op weg. Het is inderdaad zo'n geweldig evangelie, dat kun je gewoon niet voor je kiezen houden, dat moet je aan anderen door vertellen. *Snel...*

En dan? Dan komt Jezus hen tegemoet.

Dat zal vanaf nu tot aan zijn wederkomst telkens zo zijn: Jezus komt de mens tegemoet. *Hij* komt: plotseling staat Hij daar. Plotseling staat Hij straks in hun midden. Plotseling zal Hij weerkomen op de wolken...

Hij groet hen. De stem van een dode die leeft!

De Maria's herkennen Hem. Ze komen dichterbij en knielen voor Hem neer (hoe kun je anders iemands voeten aanraken!?) Ze raken Hem aan. Ze moeten Hem voelen! Ze *kunnen* Hem voelen! Hij is geen geest, geen hersenschim. Hij is aan te raken in zijn zichtbaar, herkenbaar en tastbaar opstandingslichaam! En ze aanbidden Hem.

Wat kun je beter doen op dit moment dan volledige overgave aan de Triomfator over dood en hel en zonde?!

Net als de engel kort daarvoor stelt Jezus de vrouwen gerust en vraagt hen zijn broeders te berichten dat ze naar Galilea gaan om Hem daar te zien.

Wat moet dat de leerlingen als muziek in de oren geklonken hebben!

Wil je dat nog een keer zeggen, Maria? Zei Hij echt 'mijn broeders'? Hebben we 't dan niet bij Hem verbruid? Zou Hij dan toch nog met ons willen omgaan? Ons na zoveel ontrouw en verloochening niet de laan uit sturen? Mijn broeders... wat is Hij genadig.

Dat is het ene spoor: zij die het teken van Jona aanvaardden in geloof en overgave. Die neerknielen en aanbidden. De broeder- en zusterband, de innige verbondenheid met Jezus Christus.

Maar er is ook dat andere spoor: ontkenning, weigering het teken van Jona te zien, in ongelooft en verzet.

Net als de vrouwen is een aantal bewakers bij het graf weggesneld.

Ze meldden zich bij hun opdrachtgevers, de Farizeeërs en Schriftgeleerden.

Er zal een vermoeide zucht door het Sanhedrin zijn gegaan: nou moeten ze voor de derde achtereenvolgende dag bij elkaar komen. Wanneer krijgen ze eindelijk eens rust!?

Na het schijnproces, het schijnheilig verhoor van Jezus op de vroege vrijdagmorgen, hun verzoek aan Pilatus op sabbat om een grafwacht, moeten ze nu op deze zondag beraadslagen over wat ze met dat schokkende getuigenverslag van de soldaten doen.

Ze besluiten het teken van Jona te negeren en met struisvogelpolitiek het verhaal de kop in te drukken. Er is al zoveel gelogen deze dagen, er kan nog wel wat bij.

Ze tasten diep in de buidel - aardig dieper dan ze voor Judas hadden gedaan - om de soldaten het zwijgen op te leggen. Ze mogen alleen het sprookje de wereld in helpen dat het lichaam van Jezus door zijn leerlingen is geroofd terwijl zij sliepen.

Ha, *terwijl zij sliepen...* een kat in het nauw maakt rare sprongen!

→ dat is toch wel vreemd, dat *slapende* soldaten weten te vertellen dat Jezus leerlingen zijn lichaam hebben weggehaald...

→ dat is ook niet bepaald logisch, dat als soldaten niet doen wat ze wel moeten doen (waken!), ze te laten lopen in plaats van ze te straffen...

Toch hebben helaas velen dit tegen-evangelie van de soldaten geloofd.

Matteus bericht dat het onder de Joden verbreid is tot de dag van heden toe.

En wij voegen er AD 2010 aan toe: het ongeloof is niet beperkt gebleven tot de Joden, tot dat deel van Israël dat Jezus als de Christus, de van God gezonden Messias, weigerde te aanvaarden.

Soms lijkt het wel dat meer mensen zijn opstanding *niet* geloven dan *wel*...

En er zijn zelfs *kerken* waar op de kansels verkondigd mag worden dat Jezus opstanding slechts inbeelding van zijn leerlingen was...

Het teken van Jona.

Uiteindelijk geloofden de mensen van Nineve de woorden van Jona, en het gevolg van een enorme bekeringsbeweging.

En nu? Meer dan Jona is hier!

We zeggen: ongelooflijk dat zoveel mensen hun kop in het zand steken en het niet geloven, er niet aan willen, dat Jezus Christus uit de dood is opgewekt. Dat Hij leeft en de dood ook voor ons heeft overwonnen.

Tegelijk: er is dus vanaf het prilste begin verzet tegen geweest. Ze stonden er met hun neus bovenop en hebben het niet willen zien. Ook de apostel Paulus kreeg er mee te maken, we lezen er iets van. Hij herinnert aan al die mensen die Jezus na zijn kruisiging weer levend hebben gezien.

En hij weet zelf als geen ander dat Jezus leeft, want ook Paulus heeft Jezus gezien en horen spreken. Maar ook de impact: als Jezus niet leeft is ons geloof zonder inhoud! Als Pasen een leugen is, dan is de christelijke kerk fake, poppenkast, voor de gekhouderij.

Laten we daarom met Paulus uitroepen: *maar Christus is werkelijk uit de dood opgewekt, als eerste van de gestorvenen!* Het is Goede vrijdag geweest en Pasen geworden. Jezus heeft getriomfeerd! Hij is opgestaan. Hij leeft! Halleluja!

Geloof u, geloof jij het teken van Jona?

Amen